

Ikke for langsomt

Hjem - li - ge Jul, straa - ler Du nu!

5 Sti - ger Du ned til den jor - di - ske Gru? Blæn - den - de

10 ly - ser Du ind i vort Læ, dér hvor vi gaar om det

15 tænd - te Træ. Skæn - ker os Stjer - ner og skæn - ker os

20 Ro. Hjem - li - ge Jul, vi el - sker Dig jo!

mf

p

cre -

scen - do

f

molto rall.

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

1. Hjemlige Jul, straalet Du nu!
Stiger Du ned til den jordiske Gru?
Blændende lyser Du ind i vort Læ,
dér hvor vi gaar om det tændte Træ.
Skænker os Stjerner og skænker os Ro.
Hjemlige Jul, vi elsker Dig jo!

2. Jordiske Jul, gylden Din Glans
rækker os Haanden i Haanden til Dans.
Løfter vi Blikket, det blanke, som ler,
er det som om vi en Himmel ser...
Glade vi træder de barnlige Trin,
hjemlige Jul! i Stjernernes Skin.
3. Kærlige Jul, vær Du vor Ven!
Bringer Du Gaver og Godter igen?
Pynteligt smiler det smykkede Bord.
Det er som Granen i Stuen gror.
Skærmer Du Skatten i Grenenes Skjul?
Gemmer Du Guld, Du gavmilde Jul?
4. Festlige Jul, stiger Du frem,
Trolddom for tusinde Fattiges Hjem.
Brød har Du bragt til den bedende Mund.
Sænket en Stjerne til Brøndens Bund...
Bygget i Stuen et Straale-Palads,
tindrende skært, af skælvende Glas.
5. Lønlige Jul, dæmpet i Fryd
lytter vort Hjerter til Lysenes Lyd.
Brændende blinker de ud paa hver Gren,
Stagerne slukkes, en efter en.
Stille som Taarer, der falder, fordi
slumrende Slægt, Du vandrer forbi.
6. Hjemlige Jul, her er vor Sang,
medens vi gaar til Din Stjerne vor Gang.
Hvor end i Verden dens Straaler gaar frem,
bliver der selv for en Hjemløs Hjem.
Det er Dit Under, til Sjælenes Gavn,
hjemlige Jul, Gud signe Dit Navn.

Emil Bønnelycke